

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1312 Usque Ad Annum 1351

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 9011826X

§. 34. Continuatur schisma FF. Minorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66305)

Sæcul. XIV.

A.C. 1317.

4.

5.

7.

10.

15.

Emeric.
p. 316.

Dæmon universum populum Christianum a veritate Christi solerter abductum ita exhaustit, ut solam ei cutem, seu cultus externi speciem reliquerit: ac populi fides fidei dæmonum est similis, adeo, ut totus in inferos detrudatur. Religiosorum nemo charitatem habet, quilibet doctrinam Christi corrumpit. Theologi perperam egerunt mutuando aliquid a Philosophia, cujus studium prorsus damnandum est. Opera misericordiæ Deo placent præ sacrificio aræ, in quo nec Sacerdos, nec ille, qui curat id fieri, de suo quidquam offert. Mundi machina dissolvetur anno 1335. Condemnabantur simul hujus authoris libri, quibus isti errores inerant, tredecim numero, novem Catalanico sermone, quatuor Latino scripti.

§. XXXIV.

*Continuatur schisma Fratrum
Minorum.**Vad. 1314.*
n. 7. 8.

Semper crescebat inter Fratres Minores dissidium. Cum Alexander Alexandrinus sextus decimus eorum Minister Generalis, qui Ordinem anni spatio rexerat, 5 Octobris anno 1314 Romæ obiisset, locus ejus vix brevius vacavit quam summa sedes. Qui se Spirituales dice-

dicebant, hanc longam vacationem in Sæcul. XIV. A.C. 1317.
 rem vertentes suam ab Ordinis corpore se disjungere. In Provincia centum viginti societate inter se inita profanis ab amicis adjuti communis observationis Fratres horumque Præpositos e cœnobiis Narbonensi ac Bliterano armatis manibus expulerunt. Tum delectis sibi cum Custode Præsidibus vestes breviores arctioresque assumebant quam reliqui. Plurimi emendari Ordinem cupientes variis e regionibus veniebant, ut se illis jungerent, neglecta Præsidum interdictione; quos magis magisque spernebant tot sociis aucti Fratres Provinciæ: habebantque faventes sibi Narbonis ac Bliteræ cives in gratiam Joannis Petri Olivæ Narbone humati & pro Sancto culti usque adeo, ut etiam miracula ei tribuerent. Nam Fratres Spirituales ejus discipulos se profitebantur.

Ultimo Maji anno 1316 comitia Fratrum Minorum generalia Neapoli celebrabantur sub tutela Regis Roberti ac Reginæ Sanctiæ Arragoniæ, qui sumptus in illa magnificos faciebant, ac eadem condecorabant sua præsentia. Illic in decimum septimum Ordinis Ministrum Generalem cooptatus est Michaël Cæsenas, quod nomen traxit a patria sua episcopali Æmiliæ urbe. Aberat, & de Fratrum suffragiis per litteras edo-

Sæcul. XIV
A. C. 1317.

Ætus Assisium venit, ubi confirmata fuit electio. Ibidem recognitæ sanctiones Ordinis & in quibusdam rebus mitigatæ sunt sine magno deflexu a decretis conventus per S. Bonaventuram Narbone habiti anno 1260. Assisio Bononiam profectus Michael Cæsenas ad cunctos Fratres epistolam dedit multa continentem monita de exacta sacrarum legum observatione.

Id. 1260. n. 11

Id. 1317. n.
9. 10.

Tum Papam Joannem adduxit, ut Friderico Siciliae Regi scriberet hunc in modum. Certo scimus quosdam Heruscæ provinciæ Fratres Minores vilem vestitum & parvum gestantes capitium, magnamque simplicitatem præse ferentes sine consensu suorum Præsidentum relictis cœnobiis suis in Siciliam transisse contra Bonifacii VIII inhibitionem, ne Religiosi Ordinum Mendicantium sine permisso Summæ Sedis nova accipiant monasteria. Hi profugi nova domicilia in diversis Siciliae locis adepti alium sibi Præpositum elegerunt, atque ut imponant simplicibus, varios errores serere dicuntur. Idcirco volumus, ut Ordinis hujus Præsidentibus faveas & sis adjutor ad reducendos in viam Fratres deerrantes, cum rogatus fueris, captosque, si opus sit, Præpositis remittas suis secundum disciplinam Ordinis corrigendos. Dabat 15 Martii.

Fusam

Fufam poſtea ſanctionem condidit, in qua congruenter decretis Nicolai IV & Clementis V arbitrio Præſidum permittit ſtatuendam qualibet in regione formam veſtium & qualitatem pannorum convenientem paupertati per S. Franciſci regulam præſcriptæ. Iſdem relinquit etiam iudicandum, an Ordinem deceat aſſervare frumentum, vinumque & aliam penum, atque hunc in finem habere cellas & horrea ex mente Spiritualium evangelicæ paupertati contraria. Declarat vero inter virtutes Religioſorum præcipuam eſſe obedientiam & paupertate, & caſtimonia corporis ſuperiorem. Hæc ſanctio inchoatur per voces: *Quorundam exigit*; & primum edita fuit 13 Apr. 1317. At ejus promulgatio iterata eſt annis ſequentibus. Unde factum, ut exemplaribus diverſis diverſus dies & annus adderentur.

Sæcul. XIV.
A.C. 1317.

Extrav.
Joann. de
Verb. ſign.
c. 1.

Michaël Cæſenas cum primariis Patribus Ordinis Avenione Papam oravit, ut authoritatem ſuam adhiberet revocandis ad officium ſeditioſis Fratibus provinciæ Narbonenſis. Papa Bertrando Turrio Aquitaniæ Miniſtro, poſtmodum Cardinali, mandatum dedit, ut eos reducere ſuaviter tentaret. Fecit, quam potuit leniſſime, ſed incuſſum. Tum vero illos Papæ nomine juſſit amictu ſingulari depoſito veſtem veſti Ordinis ſimilem

n. II. 12.

Sæcul. XIV. lem induere ex præscriptione Clementis
A. C. 1317. V. Respondebant hoc esse unum ex iis,
Clem. Ex. xvi in quibus haud oporteret obedire Præ-
de parad. positis, eo quod sua vestis congrueret
 cum regula & mente S. Francisci: nec
 putare se hac in re violari Clementi-
 nam. Instante Bertrando denique pro-
 vocarunt ad Papam melius rem edo-
 ctum. Ille appellationis litteras ad istum
 misit: qui Narbonis ac Bliteræ Judi-
 cibus sacris epistolam scripsit in hanc sen-
 tentiam: De discordia quorundam Fra-
 trum Minorum certiores redditi edictis
 Papæ Clementis V adjunximus aliqua,
 per quæ sedatas has controversias crede-
 bamus. Comperimus autem interces-
 sisse Fratrum appellationem, quæ ma-
 lum exemplum augere posset. Quare
 his Fratribus te volumus dicere, ut no-
 bis se ipsos sistant. Hanc epistolam da-
 bat 27 Apr. 1317: & provocantes cun-
 ctos in ea nominat quadraginta sex de
 monasterio Narbonensi, ac septendecim
 de Bliterano. Edicta, quorum memi-
 nit, sunt ea, quæ continet sanctio: *Quo-
 rundam exigit.*

Vad. n. 14.

Venerunt igitur Avenionem citati
 per hoc imperium Fratres una cum aliis,
 & omnes simul erant plures quam se-
 xaginta. Sed cum vesperi advenissent,
 minime diversati in cœnobio Ordinis
 noctem agebant ad portam palatii Pa-
 pæ.

pæ. Qui postero die admissos ad al-
loquium placide audiebat; futilia vero
sibi conquestos ratus, accedere ad Fra-
tres ipsorum, & obedientiam Præpositis
præstare jussit. Cum renuerent, inclu-
di eos, & honeste custodiri voluit, do-
nec eorum causa mature discussa esset,
cujus examen commisit Fratri Michaëli
Moinio ex eodem Ordine per Provin-
ciam Inquisitori. Redierunt omnes ad
obsequium exceptis viginti quinque, qui
contendebant Papam peccasse talia sta-
tuendo de vestibis, cellis, & horreis;
peccare etiam Fratres ejus declaratio-
nem sequentes; quia S. Francisci regula
esset eadem res ac evangelium, ideo-
que Papam non posse gratiam ejus fa-
cere. Papa Fratri Michaëli Moinio, ut
hos viginti quinque rebelles secundum
canones tractaret, imperavit per litte-
ras 8 Novembris datas, in quibus omnes
nominantur.

Sæcul. XIV.
A. C. 1317.

Bal. 1. 1.
Miscell.
p. 195.

Angelus Clarenus clari Fratres in-
ter Minores nominis tum pariter quæsi-
tus est. Cingulum in Marchia Anconi-
tana patriam habuit, & cognomen a cœ-
nobio, in quo suis cum discipulis diu
habitavit. De his ac de sua vivendi ra-
tione interrogatus reposuit ipsorum cœ-
tus sub Cœlestino V collecti caput fuisse
Fratrem Liberatum: se, ut huic succe-
deret, facile inductum esse per exactis-
simam

Vad. n. 16.
de script.
p. 22.

Sup. lib. 89.
§. 31.

Sæcul XIV firmam illius disciplinam: Papæ tamen
A.C. 1317. promptissime obsecuturum. Nihil con-
 tra motum est: atque Clarenſis congregatio floruit uſque ad finem ſeculi decimi ſexti, & ad Pontificatum Pii V.

§. XXXV.

Decretum: Sancta Romana.

*Extrav.
 Joan. S.
 Rom. de re-
 lig. dom.*

*Sup. lib. 89.
 §. 35.*

Clarenſes non erant ſoli, qui reparatio-
 ne diſciplinæ per authoritatem Pa-
 pæ Cœleſtini firmata niterentur. Id do-
 cet Papæ Joannis ſanctio, in qua ſic
 loquitur: Quam plurimi homines profa-
 ni vulgo Fraticelli ſeu Fratres vitæ pau-
 peris, Beguini, Bizoqui vel aliter nuncu-
 pati verſantur in Sicilia, in Italia, in Sa-
 luviorum agro, in provinciis Narbonen-
 ſi ac Tolofana, aliisque in locis; ubi
 audent novi Ordinis veſtem gerere,
 conventicula agere, Miniſtros & Cu-
 ſtodes deligere, novas domos exſtruere,
 communiter eas incolere, ac publice
 mendicare, quaſi hæc ſecta eſſet inter
 Ordines a Summa Sede approbatoſ.
 Multi eorum, impietatem ut tegant ſuam,
 ſe regulam S. Franciſci ad litteram ob-
 ſervare aſſerunt, tametſi Ordinis Mini-
 ſtris Provincialibus Generalique nullam
 præſtent obedientiam, habere ſe a Pa-
 pa Cœleſtino privilegium cauſanteſ.
 Verum, ſi exhibere id poſſent, nihil vale-
 ret,

ret,